

ת"פ 679/08/15 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד נאדר אבו פרח

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 679-08-15 רשות הגנים הלאומיים ושמורות
הטבע נ' אבו פרח

בפני כבוד השופט - ס. נשיא ניר מישורי לב טוב
בעניין: רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע

המאשימה

נגד

נאדר אבו פרח

הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה : עו"ד צביקה כוחן

מטעם הנאשם : בעצמו וע"י עו"ד שאדי משעור - מהסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בטבריה המייחס לו עבירות של ציד חיות בר מוגנת, עבירה לפי סעיף 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר התשט"ו-1955 (להלן: "החוק") בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וכן עבירת ציד באמצעות רשתות - עבירה לפי סעיפים 5(6) ו- 14(א) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין.

מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 20.6.2014 סמוך לשעה 18:00 בעמק יעפורי ונחל סער עסק הנאשם ביחד עם אחר שזהותו איננה ידועה למאשימה בציד חוחיות באמצעות רשת משיכה. הנאשם והאחר הספיקו לצוד 6 חוחיות, עד לבוא הפקחים לעמק יעפורי.

משהבחין האחר בפקח שהיה במקום החל בבריחה מהשטח. חוחית הינה חיות בר מוגנת ולנאשם לא היה רישיון ציד.

2. בתאריך 1/3/16 כפר הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שמיעת הראיות והסיכומים

שנשמעו בעל פה בתיק נפרסו על פני ארבע ישיבות ובסיום פרק שמיעת הראיות הורשע הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

3. בעיקרי הכרעת הדין נרשם כי בית המשפט מצא כי הנאשם ביצע העבירות המיוחסות לו מעבר לכל ספק סביר. במסגרת הכרעת הדין נקבע כי בית המשפט העדיף עדויות עדי התביעה על עדות הנאשם, קבע לאור הראיות שהוצגו בפניו כי הנאשם הוא שנצפה צד ציפורים שהוכח כי הינן חוחיות במקום ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה וכי ניסה לעזוב המקום עם הגעת פקחי המאשימה. כמו כן נקבע כי אין במחדל החקירה הנטען - אי חקירתו והעדתו של עד ראייה בנסיבות המקרה כדי פגיעה חמורה בהגנתו של הנאשם או כזו הגורמת לעיוות דינו של הנאשם בנסיבות מקרה זה.

טיעוני הצדדים לעונש :

4. ביום 4/1/17 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני המאשימה :

א. מדובר במספר לא מבוטל של חוחיות שניצודו על ידי הנאשם באותו יום, 6 במספר והוכח כי הנאשם מסר בפני עדים במקום בזמן אמת כי אילולא נתפס, היה בדעתו לתפוס עוד כמות בלתי מבוטלת ונוספת של חוחיות. הנאשם גם מסר לעדים כי עושה זאת למטרות סחר בהם, קרי, למטרה כלכלית.

ב. ב"כ המאשימה הציג גליון הרשעות קודמות (ת/6), מדובר בנאשם רצדיביסט, אין זו פעם ראשונה שידו במעל, ובמקרה זה צייד חוחיות, הוא נדון והורשע במספר הזדמנויות באותו סוג עבירה, ונראה כי מורא הדין וגזרי הדין שהושתו עליו בעבר, אין בהם די כדי שלא לחזור לעשות את המעשים הנלוזים בהם הורשע פעם אחר פעם.

ג. בנסיבות אלו המאשימה סבורה כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם, ולשיטתה לאור הרשעותיו הקודמות, מתחם הענישה צריך לכלול בחובו גם רכיב של מאסר בפועל. הנאשם הורשע בפעם האחרונה באפריל 2013, היינו כשנה לפני מועד האירוע נשוא כתב האישום בו הורשע היום, כאשר בית המשפט בנצרת בתיק פלילי 23450-09-11 גזר על הנאשם 3 חודשים מאסר על תנאי לשלוש שנים, קנס כספי בסך 4,000 ₪, והתחייבות בסך 5,000 ₪ לשלוש שנים (ת/7).

ד. המאשימה עותרת להפעלת התנאי בן 3 החודשים, להוסיף עליו עונש של מאסר שלא יפחת מ-6 חודשים נוספים, כך שייגזרו על הנאשם לא פחות מ-9 חודשים, קנס שיהיה גבוה משמעותית, ולעניין זה הפנה את בית המשפט לפסיקותיו בשני תיקים : תיק פלילי 47880-08-15 שם נדונו הנאשמים בגין ציד חוחיות לעונשי מאסר על תנאי בן 6 חודשים לשלוש שנים, קנס בסך 12,000 ₪ וחתימה על התחייבות על סך 20,000 ₪ לשלוש שנים, וכן ע"פ 26784-04-16 שם דובר על לכידה של 5 חוחיות במאגר תל עדשים, ובנוסף ציפור מסוג שלדג לבן חזה, ובית המשפט המחוזי בסופו של יום העמיד את עונשם של

כל אחד מהנאשמים על עונש של מאסר על תנאי של 6 חודשים לשלוש שנים, קנס על סך 10,000 ₪ והתחייבות על סך 20,000 ₪ לשלוש שנים.

ה. המאשימה סבורה כי ל אור העבר הפלילי של הנאשם הענישה צריכה להיות מרתיעה באופן

משמעותי, ואולי יהיה בה כדי להניאו מהישנות מעשיו וזאת בדרך של מאסר מאחור סורג ובריח.

ו. לעניין הקנס, המאשימה טוענת למתחם ענישה לאור הפסיקה שהוצגה ולאור הרשעותיו הקודמות בין 10,000 ₪ ל- 25,000 ₪ כאשר יש ליתן משקל לכפירתו של הנאשם, לעצם אחיזתו בשקריו ולעובדה כי אין מדובר במצב של "מודה ועוזב ירוחם" וכן עותרת להטלת התחייבות כספית בסכום שלא תפחת מ- 30,000 ₪, מאסר על תנאי נוסף שלא יפחת משנה לשלוש שנים.

טיעוני ב"כ הנאשם :

א. מדובר בנאשם בן 42 ממזרח ירושלים, חי בנסיבות מאוד קשות, מפרנס משפחה המונה זוג הורים ו- 4 ילדים, הוא המפרנס היחיד, חי מהיד לפה, משכורתו החודשית לא עולה על 4,000 ₪, הגם שהוא גר בשכירות.

ב. בתיק עלו מחדלי החקירה, דבר שללא כל ספק פגע לגישת ב"כ הנאשם בזכותו של הנאשם להליך הוגן.

ג. בתיקים כגון אלה, כמות הציפורים או החוחיות מאוד רלוונטית ומשליכה לעניין הקנס. במקרה זה, לא נתפסה חוחית אחת אפילו וגם לא חלק ממנה, וזאת בשונה מהפסיקה שצירף ב"כ המאשימה, כאשר בפסק הדין הראשון נתפסו 9 חוחיות ובפסק דין של המחוזי נתפסו 5 חוחיות. עוד ציין כי מדובר בנאשם הסובל מבעיות רפואיות, סובל מבעיות כליות, יומיים לפני מועד שמיעצת הטיעונים הוא אושפז בבית חולים והציג מסמך רפואי בשפה הערבית (נ/1).

ד. מתחם הענישה בעבירות אלה נע בין קנס של 1,500 ₪ עד 8,000 ₪, התחייבות ובעבירות חוזרות, מאסר על תנאי. ב"כ הנאשם הפנה לתיק פלילי 9192-01-09 שם דובר בנאשם שעסק בצייד חוחיות באמצעות רשת והוטל עליו קנס על סך 1,500 ₪ כאשר הוא הורשע בעבר בעבירות דומות.

ה. עברו של הנאשם אינו מכביד, ולאור כל האמור, מתבקש בית משפט לנהוג בענישה רחמנית כלפיו, להטיל קנס ברף הנמוך, ולהחתימו על התחייבות. כן מבוקש להימנע מהפעלת המאסר על תנאי.

הנאשם טען לעונש כי מצטרף לדברי בא כוחו וכי אין לו מה להוסיף.

בתום שמיעת טיעוני הצדדים לעונש ובטרם גיבש בית המשפט עמדה עונשית לעניין העונש הראוי בתיק זה, מצאתי לנכון לקבל חוות דעת ממונה בעניינו של הנאשם מבלי שיהא בדבר משום יצירת ציפייה או הסתמכות מצד מי מהצדדים לעניין העונש הראוי בתיק זה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות :

בחוות דעתו הראשונה של הממונה נמצא כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות וזאת מאחר וסובל מבעיה רפואית בכליות ולא הציג אישור המראה על כשירותו לשאת עונש המאסר בעבודות שירות, מאסר הדורש מאמץ פיסי מקל ועד עבודה מאומצת.

לאור בקשת ב"כ הנאשם מיום 6/2/17 לפיה נוכח אי התאמתו הזמנית של הנאשם מבקש בדיקה רפואית נוספת, הוריתי לב"כ הנאשם לדאוג להגשת כל מסמך רפואי רלוונטי בפני הממונה וכי תוגש חוות דעת עדכנית מטעם הממונה עד יום 26/2/17.

בתאריך 19/2/17 הגיש ב"כ הנאשם הודעתו כי הגיש מסמך רפואי לעיון הממונה על עבודות השירות.

בתאריך 28/2/17 ניתנה חוות דעת נוספת מטעם הממונה לפיה מבקש לקבל חוות דעת רופא מומחה (נפרולוג) נוכח שוני מהותי בין ממצאי בדיקת הנאשם והמסמך הרפואי שהגיש לעיון הממונה ולפיכך הוריתי על מתן הזדמנות נוספת לנאשם להגיש חוות דעת רופא מומחה בגין התאמתו לביצוע עבודות שירות עד יום 30/3/17.

בתאריך 1/3/17 הגיש ב"כ הנאשם מסמך רפואי אשר לא נערך ע"י רופא מומחה כמומחה בהחלטת בית המשפט.

בתאריך 20/4/17 התקבלה חוות דעתו השלישית של הממונה על עבודות השירות ממנה עולה כי הנאשם לא הגיש חוות דעת רפואית מטעם רופא מומחה. בדיון שהתקיים באותו המועד הצהיר ב"כ הנאשם כי הנאשם זומן לבדיקה בפני רופא מומחה ליום 3/8/17 ולפנים משורת הדין אפשרתי לנאשם להגיש חוות דעתו עד יום 15/8/17.

בתאריך 15/8/17 פנה ב"כ הנאשם בבקשת דחייה נוספת נוכח בדיקתו של הנאשם בפני רופא מומחה, הפנייתו לבדיקות ותור נוסף שנקבע ליום 4/10/17. לאור הבקשה הוריתי על דחייה נוספת במתן גזר הדין ליום 6/11/17 וכי על הנאשם להעביר חוות הדעת הרפואית עד יום 16/10/17.

עד לדיון הקראת גזר הדין לא הוגשה לעיון הממונה תעודה רפואית כנדרש. מחוות דעת רביעית שהוגשה על ידי הממונה על עבודות השירות ביום 1/11/17 הודיע הממונה על אי התייצבות הנאשם בפניו בשלושה מועדים שבין מרץ לספטמבר 2017 ועל אי התאמתו של הנאשם לביצוע עבודות שירות. בתאריך 1/11/17 הוריתי על שליחת חוות הדעת הרביעית לעיון הצדדים ללא שהתקבלה התייחסות כלשהי מטעם ב"כ הנאשם.

בדיון נוסף אשר התקיים ביום 6/11/17 טען ב"כ הנאשם כי קבעו לנאשם תור בפני הרופא בשעה 11.00, זה היה ערב חג סוכות, הוא הגיע בשעה 11.00 אך אמרו לו שזה לא הבנין הנכון, הוא הלך לבנין השני, ואמרו לו שזה לא בבנין הזה אלא הראשון, וכשחזר לשם המרפאה נסגרה. הוא התקשר לבא כוחו ועדכן אותו במה שקרה, השומר שהיה שם אישר את דברי הנאשם ומאז ביקש הנאשם לקבוע תור וביקש הזמנה להציג בפני בית המשפט ואך א נתנו לו.

לשאלת בית המשפט מדוע אם כן לא קבע תור מאז סוכות האחרון השיב כי ניגש על מנת לקבוע תור וביקש לקבוע תור ולקבל הזמנה, הפקידה אמרה לו שלא נותנים הזמנות, ולא קבע תור, שכן לא נתנו לו הזמנה.

עמוד 4

לפיכך ביקש ב"כ הנאשם לתת לנאם עוד הזדמנות לקבל את האישור הרפואי ללא פסיקת הוצאות, וככל שבית המשפט יראה לנכון להטיל הוצאות, ביקש להישפט הבאותו היום (6/11/17).

בהחלטתי במסגרת דיון יום 6/11/17 קבעתי נוכח כל האמור לעיל והסברי הנאשם כי אין בידי לקבל הסבריו של הנאשם שהינם מאולצים וניכר כי רצונו בהתמשכות ההליכים ובדחיית מתן גזר הדין בתיק זה. עוד קבעתי כי התנהלות הנאשם כמפורט לעיל אינה מתקבלת על הדעת וגרמה בתיק זה לסחבת בלתי מידתית ולא ראויה עת חלפה כשנה מעת מתן הכרעת הדין בתיק זה.

לפנים משורת הדין, לא חסם בית המשפט דרכו של הנאשם מקבלת חו"ד הממונה על עבודות השירות אך לאור התנהלותו המקוממת של הנאשם בתיק זה, מצאתי מקום להטיל על הנאשם הוצאות משפט בסך 2,000 ₪, אשר ישולמו לאוצר המדינה עד מועד הדיון הקרוב. והוריתי על דחיית מתן גזר דין ליום 18.1.18.

בהודעה נוספת שהתקבלה מטעם שירות המבחן ביום 14/1/18 נמסר כי הנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות על פי הזמנה שנשלחה ביום 27/12/17 בעקבות החלטת בית המשפט בדיון הקודם.

משכך אין בפני בית המשפט חוות דעת הממונה על עבודות השירות הקובעת כשירותו לריצוי המאסר בעבודות שירות.

הוסבר לנאשם כי לא תינתן דחייה נוספת ובאם לא תוגש בפני בית המשפט חו"ד הממונה בשל שיהוי בהגשת מסמכים רפואיים יינתן גזר הדין במועדו.

הנאשם יעביר כלל המסמכים הרפואיים שנדרש מטעם הרופא המומחה לעיון הממונה על עבודות השירות עד יום 1.1.18 וחו"ד מטעם הממונה תוגש עד יום 8.1.18.

דיון והכרעה

6. העבירה של ציד חיית בר מוגנת

סעיף 2 לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 : איסור צידה -

"לא יצוד אדם ציד או חיית בר מוגנת, אלא ברשיון ציד או בהיתר על פי סעיף 3".

סעיף 5 (6) לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 קובע:

" 5. לא יצוד אדם ציד בשיטות ובאמצעים אלה:

(6) שימוש במלכודות, ברשתות או בדבק; "

עמוד 5

סעיף 14 לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 קובע :

" (א) העובר עבירה על פי חוק זה או על תקנה שהותקנה לפי סעיף 16 למעט על פי פסקה (2), או העובר על תנאי מתנאי רשיון או היתר שניתן על פי חוק זה, דינו, אם אין הוראה אחרת בחוק זה, מאסר שנה אחת או קנס.

(ב) העובר עבירה לפי הוראות הסעיפים 2, 3 ו-4 דינו - מאסר שנתיים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מכאן כי העבירה של ציד חיית בר מוגנת היא עבירה מסוג עוון, כאשר עונש המאסר המקסימאלי בגינה הינו שנתיים. כמו כן, העונש יכול להיות "מאסר שנתיים או כפל הקנס".

סעיף 36 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 מורה כדלקמן :

"נקבע בחוק מאסר בלבד או נקבע מאסר או קנס לחלופין, רשאי בית המשפט להטיל מאסר או קנס או שניהם כאחד; אולם מקום שנקבע בחוק מאסר חובה לא יטיל בית המשפט קנס בלבד."

סעיף 61 (א)(3) לחוק העונשין קובע כי :

"אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משנה ולא יותר משלוש שנים - קנס עד 75,300 שקלים חדשים". מכאן כי בסמכות בית המשפט להטיל קנס עד 150,600 ₪.

השלבים בגזירת הדין

בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים.

בשלב הראשון, על בית משפט לקבוע את מתחם העונש ההולם הנובע מן הערך החברתי שנפגע כתוצאה מהעבירה, מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה זו ונסיבות ביצועה, לרבות מידת אשמו של הנאשם.

בשלב השני, על בית המשפט לבחון אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין לקולא ובין לחומרא.

בשלב השלישי יקבע בית המשפט את העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם באם לא מצא נסיבות לחריגה ממתחם העונש ההולם.

במקרה זה עסקינן בעבירות אשר בוצעו בנקודת זמן ומקום אחד, כך שיש לראות בביצוע העבירות כאירוע אחד ולקבוע בגין מתחם עונש הולם אחד.

אעמוד על שלושת השלבים:

השלב הראשון, קביעת מתחם העונש ההולם :

הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו:

כב' השופט טירקל ציין ברע"פ 1161/04 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(2), את האיסור לצוד עוד מדיני המשפט העברי :

"בעניין ציד בעלי חיים ידועה תשובתו שלרבי יחזקאל לנדא, (פולין 1713 - פראג 1793) בעל שו"ת "נודע ביהודה", שהיה רבה של פראג ומגדולי הפוסקים שבדורו, שנשאל:

"איש אחד אשר זכהו השם בנחלה רחבה ויש לו כפרים ויערות אשר בה יערות תרמוש כל חיתו יער, אם מותר לו לילך בעצמו לירות בקנה שריפה [=רובה ציד] לצוד ציד או אם אסור לישראל לעשות דבר זה, אי [=אם] משום צער בעלי חיים, אי משום בל תשחית, ואי משום שנהגו בו איסור".

בתשובתו אמר, בין היתר:

"ואמנם מאד אני תמה על גוף הדבר, ולא מצינו איש ציד [במקרא] רק בנמרוד ובעשו, ואין זה דרכי בני אברהם יצחק ויעקב...ואיך ימית איש ישראלי בידים בעלי חיים בלי שום צורך רק לגמור חמדת זמנו להתעסק בצידה?!"

בסיכום דבריו אמר:

"ולכן יש בדבר זה מדה מגונה, דהיינו אכזריות, וגם איסורא וסכנתא [=איסור וסכנה]... ולכן השומע לי ישכון בטחה שקט ושאנן בביתו, ולא יאבד זמנו בדברים כאלה... והיה זה שלום. מנאי [=ממני], הטרוד" (שו"ת נודע ביהודה מהדורא תניינא, יורה דעה, סימן י') (ההדגשות שלי - י' ט').

כבוד השופט ג'ובראן עמד על הצורך בהחמרת הענישה המוטלת בעבירות הפוגעות בבעלי החיים ב- רע"פ 8122/12 פחמאווי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.1.13):

"בטרם סיום אציין כי אף אני שותף לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן השפעה טכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה

אכזריים שלבעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי."

בע"פ (מרכז) 45128-12-10 - **עלאא באזלאמיט ואח' נ' מדינת ישראל**, תק-מח 2011(2), 11138 נקבע על ידי בית המשפט בעניינה של עבירת הציד הבלתי חוקי כי :

"על ביהמ"ש להילחם בתופעה של ציד בלתי חוקי ולהכביד ידו על מבצעי עבירה כאמור עד כי תהפוך בלתי כלכלית ובלתי כדאית לעוסקים בה. רק ענישה של ממש תביא להרתעה ויהא בה כדי להציל את נוף ארצנו."

בע"פ(מרכז) 45128-12-10 **עלאא באזלאמיט נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים משפטיים 15.05.11) נאמר לעניין ציד החוחיות בישראל :

" החוחית היא ציפור שיר צבעונית, חיית בר מוגנת, שבשל יופייה היא מהווה מטרה לציידים אשר צדים אותה לצורך גידולה בשבי. לעיתים מכליאים אותה עם הציפור קנרית וסוחרים בבן הכלאיים, המכונה בערבית "בנדוק" (ממזר), שלו שירה נאה."

המחוקק אף הביע דעתו בעניין הצורך בהחמרת הענישה בתיקון החוק (תיקון מס' 6 תשס"ט-2008), ובו הוגדל גובה הקנס המירבי לכפל הקנס שנקבע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

במקרה שבפני מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני שעה שמחד לא הואשם הנאשם בגרימת מות החוחיות ומאידך מדובר בהתארגנות בהיקף ממשי, בשימוש ברשת גדולה וציד 6 חוחיות אשר נצודו ולא שוחררו משביין לאחר הפסקת ביצוע העבירה בידי פקחי המאשימה.

נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם

העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה אשר מנוסח בסעיף 40ב לחוק העונשין כדלקמן:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

רכיב "מידת אשמו של הנאשם" בביצוע העבירה הוא עיקרון מנחה בענישה. בסעיף 40ט(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין נקבע כי בית המשפט יתחשב בהתקיימן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם:

(1) התכנון שקדם לביצוע העבירה;

(2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה".

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירה של ציד חיית בר מוגנת. עבירת הציד הינה העבירה המרכזית והדומיננטית בחוק ואשר משניים לה עבירות החזקת חיית בר מוגנת, מסחר בחיית בר מוגנת והעברת חיית בר מוגנת וזאת בכל האמור בחומרת העונש שנקבע בצידן של עבירות אלו על ידי המחוקק הן במשך המאסר והן בגובה הקנס שניתן להטיל על עובר העבירה.

הנאשם והאחר פעלו תוך תכנון מוקדם ולא בלהט הרגע. הם הכינו מראש את הרשת, הכינו את כלי העבודה באמצעותם ביקשו להציב הרשת, פרסו הרשת בשטח והצייד בוצע באמצעות ציפור שנקשרה על ידי הנאשם כפיתיון. מדובר בהתארגנות ושיתוף פעולה של שני אנשים ולא ניתן להפריד או לחלק אחריותם לביצוע המעשה בשעה ששניהם נטלו בו חלק פעיל. עוד מצאתי כי הגעת הנאשם ממקום מושבו במזרח ירושלים לצפון רמת הגולן מצביעה על תכנון מוקדם.

"מידת הנזק" שנגרם או שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירה של החזקת חיית בר מוגנת הינה פונקציה של מספר גורמים :

א. סוג החיה אותה ביקש הנאשם לצוד, מידת נדירותה של אותה חיה, המאפיינים הייחודיים שבה, מידתה של סכנת ההכחדה בה מצויה החיה הניצודה, היקף ומהות האמצעים שנקטים על ידי הרשויות לשם הגנה על שלומה של החיה המוגנת בסביבתה הטבעית, מידת נפיצותן של העבירות שפוגעות באותה חיה מוגנת.

ב. קיימת חשיבות למספר החיות המוגנות שניצודו שלא כדין. אין דינו של מי שצד חוחית אחת כדינו של מי שצד עשרות חוחיות.

במקרה דנן עסקינן בצייד חיית בר מסוג חוחית. החוחית הינה חיית בר מוגנת הנמצאת בשנים האחרונות במתקפת צייד בלתי חוקי, בעיקר על ידי חובבי ציפורים שגם סוחרים בהן, מכליאים אותן עם זנים אחרים למטרות רווח. התוצאה הינה כי החוחית נתונה בסכנת הכחדה. בפני בית משפט זה מובאים לדין נאשם רבים באשמה כי ביצעו עבירות צייד בלתי חוקי בכלל ועבירות ציד חוחיות באמצעות רשתות בפרט וניכר כי אין מדובר בתופעה זניחה או ספורדית.

עוד קיימת חשיבות מסוימת לעובדה כי הנאשם הורשע בהצבת רשת גדולה וכלוב בשעה שהיד היתה עוד נטויה עת הופתעו הנאשם והאחר במהלך ביצוע העבירה ונוכח דברי הנאשם אשר מסר בפני שניים מעדי התביעה כי בכוונתו לצוד עוד חוחיות רבות - בבחינת עובדה המלמדת על היקף עבירה בינוני עד גבוה ולא בודד של פגיעה בפועל ופגיעה פוטנציאלית באוכלוסיית החוחיות עקב מעשי הנאשם. על ההיקף הנרחב תעיד העובדה כי נצודו 6 חוחיות אשר נלקחו מהשטח על ידי האחר ולא שוחררו משביין.

מדיניות הענישה הנוהגת

מעיון בפסיקה הנוהגת אשר הוגשה לעיון בית המשפט וגזרי הדין אשר ניתנו בעת האחרונה על ידי מותב זה עולה כי קיימת מגמת החמרה בענישה הכספית הנוהגת בגין עבירות ציד חיית בר מוגנת בכלל ועבירות ציד של חוחיות בפרט, גם בעניינם של נאשמים נעדרי עבר פלילי (שלא כפי מקרהו של הנאשם שבפני שזו לו הרשעתו הרביעית באותה העבירה). להלן התייחסות לפסיקה הנוהגת בעבירת ציד חיית בר מוגנת בנסיבות דומות ככל הניתן או שיש בהן כדי להשליך על רף הענישה במקרה שבפני:

- א. בת"פ (שלום טבריה) 59310-07-15 מ"י נ' **קוואסמי ואח'**, לא פורסם (19/1/16) הורשעו כל אחד מהנאשם על פי הודאתם בציד 9 חוחיות באמצעות רשת ונדונו לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך ₪ 11,500 וחתימה על התחייבות כספית בסך ₪ 30,000.
- ב. בת"פ 303-08-15 (שלום טבריה) מ"י נ' **סיאם ואח'**, לא פורסם (15/12/15) הורשע נאשם 2 על פי הודאתו בגין ציד 6 חוחיות באמצעות רשת ונדון לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך ₪ 10,000 וחתימה על התחייבות כספית בסך ₪ 15,000.
- ג. בת"פ 59339-07-15 (שלום טבריה) מ"י נ' **סיאם ואח'**, לא פורסם (15/12/15) הורשע נאשם 1 על פי הודאתו בגין עבירת החזקת חיית בר מוגנת (לשלשת ונוצות ציפור שיר) וכן ציד חיית בר מוגנת בצירוף תיק נוסף (ציד 6 חוחיות באמצעות רשת) ונדון לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך ₪ 13,000 וחתימה על התחייבות כספית בסך ₪ 15,000.
- ד. בת"פ 22845-02-14 (שלום טבריה) מ"י נ' **בדראן ואח'**, לא פורסם (2/12/15) נדון נאשם 3 על פי הודאתו בעבירת ציד 20 חוחיות באמצעות רשתות ונדון לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך ₪ 13,000 וחתימה על התחייבות כספית בסך ₪ 15,000.
- ה. בת"פ 39788-08-11 **מדינת ישראל נ' כנעאן ואח'**, פורסם במאגרים משפטיים, (20.10.2014) **הורשע הנאשם** על פי הודאתו בעבירת ציד חוחיות באמצעות רשת וכלוב. בשטח הציד נמצאה רשת פרוסה ובתוכה לכודים 2 דרורים ופשוש ונדון לעונשי מאסר על תנאי, קנס בסך ₪ 10,000 וחתימה על התחייבות כספית

בסך 20,000 ₪.

ו.

בת.פ 2933/05 (שלום נצרת) מ"י נ' אבו עצב ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (21/12/06) הורשעו הנאשם בגין ביצוע 2 עבירות ציד חוחיות ונדונו לקנס בסך 10,000 ₪ ומאסר מותנה.

ז.

בת.פ (שלום נתניה) 3519-08 מ"י נ' באזלאמיט ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (5/7/10) נדונו הנאשם בגין החזקת 46 חוחיות ונדונו לעונשי קנס בסך 5000 ש"ח, מאסר מותנה וחתימה על התחייבות כספית.

ח.

בע"פ 25784-04-16 (מחוזי נצרת) מסארוה ואח' נ' מ"י, לא פורסם (7/6/16) הועמד עונשם של כל אחד מהנאשמים אשר הורשעו לאחר שמיעת ראיות בציד 6 חוחיות ושלדג לבן בהסכמת הצדדים לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 וחתימה על התחייבות בסך 20,000 ₪. **במקרה זה היו הנאשמים נעדרי עבר פלילי והציפורים שנצודו לא נפגעו ושחררו משביין.**

מצבו הכלכלי של הנאשם כגורם בקביעת מתחם העונש ההולם :

ב"כ הנאשם ביקש להקל בקנס באם יוטל על הנאשם וטען כי הנאשם סובל ממצב כלכלי קשה תוך השתכרות ברמה נמוכה והצורך לכלכל בני משפחתו אך לא הוצגו כל אסמכתאות שיתמכו בטענותיו אלו.

מתחם העונש ההולם:

לאור האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש בנסיבות ביצוע העבירה שבפני, לאור כל האמור לעיל ביחס לנאשם הוא כדלקמן:

א. מהימנעות מהטלת מאסר ועד מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות.

ב. קנס כספי הנע בין 5000 ₪ - 16,000 ₪.

ג. חתימה על התחייבות כספית בין 10,000 ₪ - 25,000 ₪.

השלב השני בגזירת הדין - האם יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם

לא נטען בפני כי הנאשם נזקק להליך שיקומי ולאור מהות העבירות בהן הורשע, לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא ביחס לנאשם.

יחד עם זאת, בהתאם לנסיבות תיק זה לא מצאתי לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרא, וזאת לאור היותו של מתחם העונש ההולם רחב דיו הגם שעברו של הנאשם בביצוע עבירות דומות מכביד למדי.

השלב השלישי - קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :

א. מגיליון הרישום הפלילי שהוצג בפני (ת/6) בגין ביצוע עבירות לפי חוק להגנת חיית הבר עולה כי עברו של הנאשם מכביד למדי.

בשנת 1998 הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירות ציד ללא רישיון ציד (חוחיות), החזקת בעלי חיים מוגנים ללא היתר, ציד באיזורים אסורים וציד חיית בר מוגנת והוטלו עליו עונשי קנס בסך 500 ₪ וחתימה על התחייבות בסך 3000 ₪.

בשנת 2001 הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירת החזקת חיית בר מוגנת (חוחיות) ונדון לעונש קנס בסך 490 ₪.

בשנת 2006 נדון הנאשם בגין ביצוע עבירות ציד ללא רישיון, החזקת ערך טבע מוגן, פגיעה בערך טבע מוגן, ציד באמצעות מלכודות, החזקת בעלי חיים מוגנים ללא היתר, ציד חיית בר מוגנת (חוחיות), החזקת ערכי טבע מוגנים לעונשי קנס בסך 2500 ₪, חתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪.

מעיון בפרוטוקול גזר הדין בתיק ת"פ 23450-09-11 (שלום נצרת) מיום 25/4/13 (ת/7) עולה כי הנאשם נדון על פי הודאתו בגין ביצוע עבירות ציד בלתי חוקי באופן שבשנת 2011 עסק בציד חוחיות באמצעות רשתות לכידה וכלובים בשטח חקלאי בעמק החולה, לרשת הלכידה נקשרה חוחית כפתיון ובכלוב סמוך לה היו לכודות עוד 3 חוחיות. בתא המטען של הרכב נמצא כלוב לציפורים וכן מזון לציפורים. בית המשפט (כב' סגנית הנשיא כתוארה אז, השופטת לילי יונג - גפר) הטיל על הנאשם עונשי מאסר מותנה בן 3 חודשים, קנס בסך 4000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 5000 ₪ (עליה חתם הנאשם ביום 25/4/13). לציון כי הן המאסר המותנה בן 3 החודשים והן ההתחייבות הכספית הינם בר יהפעלה נוכח הרשעת הנאשם בתיק שבפני.

במסגרת שמיעת טיעוני הצדדים לעונש בת"פ 23450-09-11 טען הנאשם כי עשה טעות, הוא "הפסיק עם זה כבר שנתיים", מבקש מאלוהים שיסלח לו על מה שעשה, מבקש גם מבית המשפט שיסלח לו על

המעשה ושהעונש יהיה קל ככל האפשר. הוא לא עובד, עזב את העבודה לפני חודשיים ומקבל אבטלה וכי יש לו 4 ילדים.

במסגרת גזר הדין והנימוקים להטלת העונש במסגרתו, קבע בית המשפט כדלקמן :

"הנאשם כבן 39 ולחובתו 2 הרשעות קודמות מאותו סוג עצמו. האחרונה שבהן משנת 2006 אז הוטל על הנאשם קנס בסך ₪ 2,500 וכן התחייבות בסך ₪ 10,000. למרבה הצער, נראה כי הנאשם לא הפנים את ההזדמנות שניתנה לו וחזר לסורו תוך שהוא מצטרף לשורה ארוכה של תושבי מזרח ירושלים המגיעים לצפון הארץ על מנת לצוד חוחיות ולמוכרן לאחר מכן תוך עשיית רווחים נאים. הצייד בוצע בשיטה אכזרית ביותר תוך גרימת סבל והתעללות בחוחיות, והכל למען בצע כסף.

צודקת התובעת בכך שיש להחמיר עם עבריינים מסוגו של הנאשם, במיוחד נוכח מצבן העגום של החוחיות בארץ, כעולה מחוות הדעת שהגישה ובמיוחד כאשר ננקטות שיטות ציד אכזריות ועל אחת כמה וכמה, כשמדובר במי שחוזר על מעשיו פעם אחר פעם.

לזכות הנאשם עומדת הודאתו בהזדמנות הראשונה וחרטתו וכן מצבו הכלכלי הדחוק, אך באלה יש כדי להקל רק במעט בעונש הראוי לו."

ב. הנאשם בתיק זה לא נטל אחריות על מעשיו, לא הודה בהזדמנות הראשונה ולא חסך זמן שיפוטי יקר. במסגרת שמיעת ראיות הצדדים נדרש בית המשפט לארבע ישיבות במסגרתן העידו מספר לא מבוטל של עדי תביעה לרבות אזרחים שאינם עובדי המאשימה, הנאשם והוצגו מסמכים וראיות לעיון בית המשפט. הגם שזכותו של נאשם לברר דינו בבית המשפט לא אוכל לזקוף לזכות הנאשם קבלת אחריות על מעשיו וחסכון זמן שיפוטי יקר של בית המשפט, התביעה והעדים שנשמעו במשפט. גם במסגרת הטיעונים לעונש לא נטל הנאשם אחריות על מעשיו וכך גם איני למד מטיעוני הנאשם לעונש כפי שהובאו על ידי בא כוחו במעמד הטיעונים לעונש.

ג. מטבע הדברים, הפגיעה הצפויה בנאשם ומשפחתו כתוצאה מהטלת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח קשה שעה שלא נטען בפני כי ריצה עונש מאסר קודם וכן לאור מצב רפואי וכלכלי נטען.

ד. על פניו מהווה חלוף שלוש שנים וחצי מיום ביצוע העבירה ועד מתן גזר הדין תקופה בה יש להתחשב לקולא במסגרת קביעת העונש הראוי. עם זאת במקרה זה הוגש כתב האישום בחלוף שנה בלבד מביצוע העבירה, נשמעו ראיות התביעה על פני למעלה מחצי שנה ומתן גזר הדין בעניינו של הנאשם נדחה משך כשנה לאור אי התייצבות הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות ואי העברת מסמכים רפואיים נדרשים לעיון הממונה. מכאן כי חלוף חלק נכבד מהתקופה מאז ביצוע העבירה ועד מתן גזר הדין רובץ לפתחו של הנאשם בשל התנהלותו בתיק.

שיקול הרתעת הרבים :

שיקול נוסף להחמרה בעונשו של הנאשם הינו הצורך בהרתעת הרבים במקרה של עבירת ציד חיות בר מוגנות בלא היתר לרבות ציד חוחיות.

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מגדיר את שיקול הרתעת הרבים בקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם :

"מצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם."

בתי המשפט עמדו בעבר על העובדה כי בחלק גדול מתיקי החקירה בעבירת ציד בלתי חוקי נדרש בית המשפט לראיות שעיקרן נסיבותיות וזאת לאור **תחומי המחיה רחבי ההיקף בהם מצויות חיות הבר המוגנות ובהם פועלים עברייני הציד הבלתי חוקי המקשים על איסוף ראיות ישירות כך שלרוב נדרשת הרשות לאסוף ראיות נסיבותיות** . עובדה זו מקשה על הבאתם של עבריינים לדין והרשעתם לא אחת בדין.

פועל יוצא מן הקושי הראייתי הניצב בפני ראיות האיכפה הינו קושי באיתור עבריינים והעמדתם לדין בגין ביצוע עבירות ציד בלתי חוקי.

גם בחינת תכליתו החקיקתית של הסעיף מוליכה למסקנה דומה. אין חולק היום כי אוכלוסיית חיות הבר במדינת ישראל נתונה בסכנה אמיתית של הכחדה ובפרט ציפור החוחית, וכי מינים לא מעטים נכחדו כבר או עומדים בפני סכנת הכחדה. עיקר סכנת ההכחדה נובעת מפעילות צייד בלתי חוקי הפוגע ללא אבחנה, ללא מידה וללא פיקוח בחיות הבר השונות. אין גם חולק כי הצורך בהגנה על חיות הבר מפני אותם ציידים בלתי חוקיים הינו צורך חשוב ביותר לשם שימורו של המאזן האקולוגי בארץ ישראל, ולשם מניעת אובדנם של זנים שונים, שחלקם אופייניים ואף ייחודיים לאזור זה. שיקול זה של הרתעת הרבים מקבל במקרה זה משנה תוקף שעה שמניע הצייד הבלתי חוקי של ציפור החוחית הינו כלכלי מובהק .

לשם השגת תכלית זו, ונוכח המציאות הקשה המאיימת על חיות הבר מחד, והקושי בלכידת הציידים מאידך, מובן מדוע בחר המחוקק לנקוט בלשון מרחיבה כל כך, ומדוע על בתי המשפט ליתן פרשנות מרחיבה כזו להוראות החוק.

ראה ע"פ 1166/06 **עראדה נ' מ"י**, רע"פ 1161/04 **מחמוד חאג' יחיאנ' מדינת ישראל**, תק-על 2005(2), 762 (2005).

שיקול הרתעת היחיד :

התנהלותו של הנאשם במהלך האירוע ובמשפטו מלמדת כי נשקף מהנאשם סיכון ממשי לביצוע עבירות נוספות גם בעתיד וכי לא הפנים חומרת מעשיו ולא נרתע מן הסנקציות הפליליות שננקטו כנגדו עד עתה. זאת אני למד מן העובדה כי פעל באירוע עם אחר שזהותו טרם ידועה לציד חוחיות מתוכנן היטב ולצורך בצע כסף לכל דבר תוך פגיעה בחוחיות אשר נלקחו מהמקום ולא שוחררו לטבע, לאחר שכבר הורשע בשתי הזדמנויות קודמות בציד חוחיות ושלוש פעמים בהחזקת חוחיות. הנאשם ביצע העבירות בהן הורשע בתיק זה תקופה קצרה לאחר שהוטל בעניינו עונש מאסר מותנה, קנס כספי וחתם על התחייבות כספית שלא לעבור עבירות דומות אך גם בכל אלו לא היה כדי להרתיעו מלשוב שוב לסורו תוך תקופה קצרה. לכך אוסיף היעדר לקיחת אחריות או חרטה מצד הנאשם.

לאור האמור לעיל מצאתי כי יש למקם העונש הראוי בעניינו של הנאשם ברף גבוה של מתחם העונש ההולם (מתחם שבהתייחס לרכיב המאסר אינו גבוה כשלעצמו) וכן לא מצאתי, מכל הטעמים לעיל, נסיבות חריגות אשר יצדיקו הארכת עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם. לציין כי לא הוצגו בפני טעמים רפואיים אשר יצדיקו הארכת המאסר המותנה, לא נטען ולא הוכח כי חייו של הנאשם נתונים בסיכון נוכח מצבו הרפואי וכי לא יוכל לקבל הטיפול הרפואי במסגרת הרפואית של שירות בתי הסוהר.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש נתתי דעתי לאפשרות ריצוי עונש המאסר על דרך של עבודות שירות נוכח היעדר מאסרים קודמים בפועל לחובת הנאשם ומצב רפואי נטען אך הנאשם גרר רגליו במשך כמעט שנה ולא עשה די לקבלת חוות דעת חיובית בעניינו. משכך הם פני הדברים אין לי אלא לקבל חוות הדעת השלילית שהוגשה בעניינו ככזו המצביעה על אי התאמת הנאשם לריצוי מאסר. במצב דברים זה ונוכח כלל השיקולים לעיל אין מנוס מהטלת עונש מאסר על הנאשם שירוצה מאחורי סורג ובריה.

במסגרת הטלת ענישה כספית בעניינו של הנאשם נתתי דעתי מחד גיסא לחומרת מעשיו של הנאשם והאינטרס הכספי המניע הנאשם ועבריינים פוטנציאליים נוספים בביצוע עבירות מסוג אלו ומאידך גיסא לטענות הנאשם בגין מצב כלכלי קשה והשתכרות נמוכה הגם שלא נתמכו באסמכתאות כלשהן, חילוט ההתחייבות אשר מהווה נטל כספי נוסף על כתפי הנאשם והטלת מאסר בפועל אשר תפגע ביכולת השתכרותו של הנאשם במהלך התקופה הקרובה.

לאור כל האמור לעיל, הנני גוזר על כל אחד מהנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן שלושה חודשים.

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 23450-09-11 (שלום נצרת) מיום 25/4/14 וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם בתיק שבפני.

סה"כ מאסר שירצה הנאשם 6 חודשים.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית מעצר צלמון ביום 01/4/2018 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

לצורך הבטחת התייצבותו למאסר אני מורה על הוצאת צו איסור יציאה של הנאשם מהארץ אשר יעמוד בתוקפו עד התייצבות הנאשם לריצוי מאסרו. כמו כן יחתום הנאשם היום על התחייבות ע"ס 5,000 ₪ להבטחת התייצבותו למאסר.

באם לא ימלא הנאשם אחר התנאי הנ"ל במועדו תוצא כנגד הנאשם פקודה לריצוי מאסרו שתוקפה מידי.

שירות בתי הסוהר יודיע לבית המשפט עם התייצבותו של הנאשם לריצוי העונש, שאז יבוטלו התנאים המגבילים.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך תקופה של שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה על פי החוק להגנת חיי הבר, התשט"ו - 1955 ויורשע בגינה תוך תקופת התנאי או לאחריו.

ג. קנס בסך 12,000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורתו אשר ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה. הקנס ישולם ב - 24 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1/9/18 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מידי.

ד. אני מורה על חילוט ההתחייבות ע"ס 5000 ₪ אשר הוטלה על הנאשם בתיק ת"פ 23450-09-11 (שלום נצרת) מיום 25/4/14 עליה חתם ביום 25/4/13. ההתחייבות תשולם ב - 10 תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 1/9/18 ובכל 1 לחודש. אי עמידה באחד התשלומים יעמיד יתרת ההתחייבות לפרעון מידי.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 15,000 ₪. אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' שבט תשע"ח, 18 ינואר 2018, במעמד הנוכחים.